

Ik heb deze week nog eens tijd om een verslag te schrijven. Hoe dat precies komt, dat houden we binnen de ploeg ;-)

Sarrako Kortemark, het zag er al bij voorbaat niet te gemakkelijk uit... Om te beginnen waren ze lang. Allemaal. Of toch langer dan ik. En ja, dat is niet heel erg moeilijk, maar toch. Ten tweede hadden we horen waaien dat ze vorig jaar net geen kampioen speelden in deze reeks. En ten derde was er nog het klassement, waar ze ergens bovenaan prijken. Maar om het met een cliché te zeggen: elke wedstrijd moet gespeeld. En who knows? Het positieve in mij gelooft altijd in een heroïsche zege. We hadden er alvast zin in.

Het begon niet slecht. Kapitein ad interim Katrien won de toss, en de eerste 2 punten scoorde Elisa los met opslag. En dat terwijl de eigenaars van Zedelgem's mooiste tuin stonden te kijken. We waren in vorm, zoveel was duidelijk. Maar de tegenstanders ook, dat viel nu tegen 😊. Het scorebord stond in evenwicht tot halweg set 1. En toen moesten we helaas lossen. De Kortemarkse aanvallen kwamen iets te strak, de legballen dropten ze net buiten bereik, en wij speelden net dat tikkeltje te safe. We bleven nochtans vechten tot het laatste punt. Met afgebroken nagels als bewijs.

Ik zit op de trein, internetloos, en ben te lui om mijn GSM boven te halen. De exacte setstand mag je dus zelf opzoeken. Mijn gok: 14-15. Nee, het is zelfs geen gok, ik herinner me het weer: het was echt 14-25. De cijfers lieten het misschien niet uitschijnen, maar we hadden een puike set gespeeld.

Met opgeheven hoofd richting set 2 dus. We speelden vandaag in een unieke ploegsamenstelling. Voor het eerst sinds ever, hadden we meer middenspeelsters dan hoeken. Inge, Jolijn en Annelies mochten dus eens laten zien wat ze waard waren vanop links. En dat liep eigenlijk lang niet slecht. Op een occasionele "oei-ik-weet-even-niet-waar-ik-naartoe-moet" na, werd daar toch regelmatig gescoord. Helaas voor ons scoorden die aan de overkant ook aan de lopende band. De tweede set werd onze minste. De verdediging liet wat steken vallen. Scoren werd ons moeilijk gemaakt door dat torenhoge blok. Had ik al gezegd dat ze allemaal lang waren? Maar kijk, we hebben toch maar ons best gedaan. De setstand is nu echt een gok (ik stond nochtans bij het scorebord om bordjes te draaien): 12-25.

We lieten het allemaal niet aan ons hart komen. De sfeer bleef erin, het kon immers nog. Vol enthousiasme vlogen we in set 3. En opnieuw konden we goed mee. Nele – rechtstreeks afgezakt uit Benidorm – ging vrolijk elke opslag achterna. Ook Jolien moest qua verdediging niet onder doen. Maar rond de 10 punten begon de motor te sputteren. Het scoren ging precies niet meer. Er stond dan ook een sterke ploeg aan de overkant. Het werd opnieuw ongeveer 13-25. Kortemark ging verdiend met de winst naar huis. We erkennen dat ze beter waren, maar hadden er wel een zeer verdienstelijke wedstrijd opzitten. Flink gevochten, dames!

Wat een timing zeg. Mijn trein komt aan in Lichtervelde, tijd om af te ronden.

Volgende week is het vakantie, hoera! Geen wedstrijd dus, maar om elkaar niet te lang te hoeven missen, hebben we in de plaats een babybezoek gepland. Daar ga ik wellicht geen verslag over schrijven, tenzij het een heel erg interessante baby is (the pressure's on, Lore!) De week erop worden we in Tielt verwacht. Daar hebben we ooit nog eens bijna gewonnen. Eens benieuwd wat dat gaat geven... Tot dan, lezertjes!